

čís. 9 b), po případě i 9 a) § 281 tr. ř. Nevěděl-li obžalovaný, jak soud zjišťuje, že si jest opatřiti koncesi na přechovávání radiotelefonního zařízení předem v každém případě, kde jde o nového držitele, a nevěděl-li, že koncese pro týž aparát je ryze osobní a nepřevoditelná, ač to stanoví zákon čís. 9/1924 výslovně v § 1 odst. 1 a 2, jde o neznalost trestního zákona, která podle § 233 tr. zák. neomlouvá; jdeť v podstatě o neznalost toho, že podle zákona jest potřebí zvláštní povolení k přechovávání radiotelefonního zařízení, nemá-li býti přechovávání trestné podle § 24 cit. zák., a že nestačí převod dosavadní koncese. Pokud tedy zprošťující rozsudek vychází z mylného právního předpokladu, že jde o omyl skutkový, jest stížen zmatečností podle čís. 9 b) § 281 tr. ř. Obžalovaného však neomlouvá ani to, že si neopatřil povolení pro značnou vzdálenost poštovního úřadu od svého bydliště a pro nedostatek volného času; rozhodné jest a stačí ke skutkové podstatě přečinu podle § 24 odst. 1, že přechovával radiotelefonní zařízení dříve, než si opatřil potřebné úřední povolení, a že tím jednal proti zákazu zákona; skutkovou podstatu § 24 naplňuje ve směru subjektivním jakékoli zaviněné jednání proti zákazu zákona (§ 238 tr. zák.), a zaviněné jednání jest v souzeném případě zjištěno již v tom, že obžalovaný vzal radiový aparát k sobě a přechovával jej od dubna do května 1929, aniž se postaral o potřebné úřední povolení; při tom netřeba ani zkoumati, zda spočívá zavinění obžalovaného i v tom, že, ač měl v ruce koncesi Barbory T-ové, jež obsahuje i poučení o zákonitých ustanoveních, najmě, že koncese je nepřevoditelná, ji nečetl a ani jinak se nestaral o ustanovení zákona čís. 9/1924; stačí prostě, že si nevymohl včas úřední povolení, jak zákon nařizuje. Pokud rozsudek požaduje ke skutkové podstatě přečinu vědomé jednání proti zákazu zákona v tom smyslu, že si obžalovaný musí býti vědom nedovolenosti a trestnosti přechovávání, jest tento názor neudržitelný vzhledem k ustanovení §§ 3 a 233 tr. zák., jak bylo vyloženo. Pachatel přečinu podle § 24 cit. zák. musí si býti však vědom, že radiotelefonní zařízení u sebe má; že obžalovaný toto vědomí neměl, sám netvrdil. Poněvadž rozsudek obsahuje zjištění všech skutečností, rozhodných pro otázku viny, nebylo překážky, by nebylo rozhodnuto ve věci samé podle § 288 čís. 3 tr. ř.

Čís. 4065.

I výdej nápoje obsahujícího alkohol osobě předem si jej objednavší a zaplativší jest po případě »prodejem« ve smyslu § 32 zák. čís. 123/1920 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 7. února 1931, Zm I 452/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Mladé Boleslavi ze dne 23. dubna 1930, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem podle § 32 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 15. října 1925, čís. 205 sb. z. a n.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost, napadajíc rozsudek, odsuzující obžalovanou pro přečin podle § 32 zákona, ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n. v doslovu zákona z 15. října 1925, čís. 205 sb. z. a n., správně podle §§ 32 a 58, I. čís. 7 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n., doličuje výtku zmatečnosti podle § 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. obhajobou stěžovatelky, že se domnívala, že 10 lahví piva, koupených Pavlem A-em dva dny před volbami a v den před volbami odnášených, jest určeno pro hostinec jeho matky, nikoli však pro A-e samotného. Není provedena po zákonu, neboť rozsudek této obhajobě nevěří a skutkově zjišťuje, že toto zodpovídání se jest jen výmluvou. Snaží-li se zmateční stížnost tuto obhajobu označiti za přesvědčivou a naznačuje-li důvody pro oprávněnost oné domněnky, brojí jen způsobem po zákonu nepřipustným proti skutkovému zjištění, k němuž dospěl nalézací soud, použiv svého práva k volnému hodnotění průvodů ve smyslu § 258 odst. 2 tr. ř. Zrušovací soud jest tímto zjištěním podle § 288 čís. 3 tr. ř. vázán a může se zabývatí jen námitkou zmateční stížnosti, zda lze činnost obžalované (skutkově zjištěnou), že prodala dne 26. října 1929 Pavlu A-ovi 10 lahví piva, které si však A. zaplatil již den před tím, dva dny před volbami, a které si jen toho dne (26. října 1929) odebral z obchodu obžalované, a to ne najednou, nýbrž na vícekrát, a nedaleko u holiče vypil se svými kamarády, podřaditi pod pojem »prodeje« ve smyslu § 32 zák. čís. 123/1920 sb. z. a n. Tento předpis obsahuje zákaz prodávati, čepovati nebo podávati nápoje, obsahující alkohol v den před volbou a v den volby. Účelem jeho jest zachovati čistotu voleb a vážnost volebního úkonu; má proto zameziti neb aspoň omeziti požívání lihových nápojů v ony dny. Obchodní jednání, předsevzatá v označené době ohledně nápojů obsahujících alkohol, pokud nápoje nejsou určeny pro spotřebu ve dny volební, jsou ovšem vzhledem k onomu důvodu zákona za určitých předpokladů přípustná. Zodpovídala-li se však obžalovaná v souhlasu se svědectvím Pavla A-e, že si A. zaplatil 10 lahví piva u ní již dva dny před volbami a že den před volbami si pivo jen po jednotlivých lahvích odnášel, jest tu patrna snaha obcházeti zákon; třebaže byla s hlediska práva občanského koupě piva provedena již dva dny před volbami a kupitel mohl proto jeho vydání od prodávatelky požadovati, jest i tu rozhodným znakem pro trestnost činu d o b a v ý d e j e nápoje obsahujícího alkohol, třebaže byl vydán osobě předem si jej objednavší i zaplativší. Takový výdej za okolností rozsudkem zjištěných jest přestoupením zákazu § 32 zák. čís. 123/1920 sb. z. a n., jest »prodejem« ve smyslu tohoto zákona, jehož pojem nelze bráti v přesném (civilněprávním) smyslu, nýbrž ve smyslu běžném, jako úplatný přechod z ruky do ruky. Takový výdej odpovídá kromě toho i zákonnému pojmu »podávání«; tento pojem zahrnuje v sobě veškeru činnost pachatelovu, není-li její trestnost vyčerpána již prodejem nebo čepováním, která umožňuje proti zákazu zákona bezprostředním předáváním alkoholických nápojů jejich požívání v oněch dnech.